

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/282/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201755
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019201755.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Číslo: 100830106/2018

2

1

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a členov senátu JUDr. Kataríny Kučerákovcej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD., v právnej veci žalobcu: A. A. B., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: C. XXX/XX, D., proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 6148/4, 813 42 Bratislava, IČO: 30795141, zastúpený: JUDr. Eva Bušová, advokátka so sídlom Tobrucká 6, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13/2019:763/2018 zo dňa 04.09.2019, takto

rozhodol:

Číslo: 100830106/2018

2

1

I. Súd z r u š u j e rozhodnutie I. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory č. I.ODS-13/2019:763/2018 zo dňa 04.09.2019 a X. Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory č. DS.X.-80/2018:763/2018 zo dňa 29.03.2019 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

2

1

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 27.03.2018 bola Slovenskej advokátskej komore (ďalej len „SAK“) doručená sťažnosť E. F. voči jeho ex offo pridelenému advokátovi A. A. B. (ďalej aj ako „obhajca“) v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6T/22/2017, a to z dôvodu neplnenia si povinnosti obhajovania s poukazom na § 44 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, a to z dôvodu, že od začiatku trestného stíhania pridelený advokát nemá žiadnu snahu konať v jeho prospech, nezaobstaráva žiadne dôkazy o jeho nevine a od začiatku vyšetrovania ho navštívil až v deň výsluchu. Tvrdil, že jeho výsluch sa uskutočnil za prítomnosti vyšetrovateľa a trval 5 minút, pričom uviedol, že si je istý, že spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní, aby spolu objasnili jeho vinu. Následkom uvedeného konania vznikla voči jemu ustanovenému advokátovi (žalobcovi) nedôvera.

2. Revízná komisia SAK podala dňa 22.10.2018 Disciplinárnej komisii SAK Návrh na začatie disciplinárneho konania č. 161/763/2018 zo dňa 19.10.2018 (ďalej len „Návrh“) proti A. A. B., advokátovi, pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že napriek tomu, že bol opatrením Okresného súdu Bratislava III, ktoré mu bolo doručené dňa 02.09.2016, ustanovený za obhajcu obvineného E. F., narodeného: XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), odo dňa 02.09.2016 do 11.01.2017 nenavštívil svojho klienta v Ústave na výkon väzby Chorvátska 5, Bratislava (ďalej len „ÚVV Bratislava“), a teda ho nenavštívil bezodkladne po tom, ako sa dozvedel o svojom ustanovení za obhajcu, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“).

3. Dňa 29.03.2019 sa uskutočnilo ústne prejednanie Návrhu, pričom žalobca uviedol, že nesúhlasí s Návrhom a v ďalšom odkázal na svoje písomné vyjadrenie k sťažnosti, pričom mal za to, že už samotná sťažnosť bola nedôvodná, ako aj Návrh a vychádza z nesprávnej skutkovej vety, keďže nemohol navštíviť svojho klienta po doručení opatrenia dňa 02.09.2016 v ÚVV Bratislava, pretože jeho klient sa v danom čase nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Veľký dvor Želiezovce (ďalej len „ÚVTOS Želiezovce“), pričom ako dôkaz o tejto skutočnosti predložil odpis z registra trestov klienta, v zmysle ktorého bol sťažovateľ odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne na 10 mesiacov s nástupom na výkon trestu od 10.04.2016 a nakoľko boli vo vzťahu ku klientovi dve odsúdenia Okresným súdom Bratislava II, bol vo výkone trestu až do 18.07.2017. Klient bol podľa vyjadrenia žalobcu eskortovaný do ÚVV Bratislava až dňa 10.01.2017 (utorok) a v tento deň, tzv. eskortný deň, nebolo z technických dôvodov na strane ÚVV Bratislava možné navštíviť klienta, keďže osoba obmedzená na slobode sa dostane na celu po prehliadkach a administratívnych úkonoch až o 22:00 hod. Uviedol, že klienta navštívil na druhý deň, t. j. dňa 11.01.2017 hneď ráno a pred vykonaním prvého vyšetrovacieho úkonu orgánov činných v trestnom konaní od jeho ustanovenia za obhajcu vykonal poradu s klientom, čo preukázal záznamom o porade s klientom, z ktorého vyplýva, že poradu vykonal riadne s ohľadom na relatívne malú zložitost' prípadu a na dôkaznú situáciu, ktorú zistil v krátkej dobe po svojom ustanovení z nahliadnutia do vyšetrovacieho spisu. Žalobca uviedol, že do vyšetrovacieho spisu nahliadol na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava III, kde mal toho času viacero obhajob v trestných veciach, avšak nevedel identifikovať presný dátum nahliadnutia do spisu u vyšetrovateľa, ale malo sa tak stať v čase od opatrenia po prvú poradu s klientom. Išlo o neoficiálne nahliadnutie do spisu bez vyhotovenia Záznamu o nahliadnutí do spisu.

4. Zástupca Revíznjej komisie SAK v záverečnom návrhu v rámci ústneho pojednania veci uviedol, že spresňuje Návrh tak, že k nenavštíveniu klienta bezodkladne nedošlo v ÚVV Bratislava, ale v ÚVTOS Želiezovce. Uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok tak, ako bol na ústnom pojednávaní dňa 29.03.2019 upravený, sa stal, čo nakoniec ani disciplinárne obvinený nepopiera, ale uvádza dôvody, pre ktoré nedošlo k návšteve klienta, ktorý bol obmedzený na slobode. Poukázal na stavovské predpisy a na právo obvineného na obhajobu, pričom v danej veci nebol obvinený kontaktovaný advokátom počas doby štyroch mesiacov a nemohol tak prekonzultovať svoju vec s ustanoveným obhajcom a riadne pripraviť svoju obranu a obhajobu v trestnom konaní, najmä za situácie, keď v danom prípade popiera spáchanie skutku a navrhol uložiť disciplinárne opatrenie, a to peňažnú pokutu vo výške jedennásobku minimálnej mzdy.

5. Žalobca v rámci pojednávania veci v záverečnom návrhu zároveň zdôraznil, že má za to, že nezanedbal žiadnu povinnosť obhajcu ustanoveného ex offio, pričom na otázku, prečo nenavštívil klienta v ÚVTOS Želiezovce uviedol, že by išiel o nehospodárny úkon, ktorého hodnota by pre klienta v konečnom dôsledku bola XXX,- G. za stratu času a cestovné náhrady. Situáciu vyhodnotil tak, že koná v záujme klienta a nedôjde k žiadnemu porušeniu jeho práv na obhajobu ani k omeškaniu, nakoľko tento môže využiť právo nevypovedať, môže navrhovať vykonanie ďalšieho dokazovania, a to až do preštudovania vyšetrovacieho spisu. Ďalším z dôvodov návštevy klienta bola aj skutočnosť, že k prvému vyšetrovaciemu úkonu zo strany vyšetrovateľa dôjde skôr a že hneď, ako bude klient preeskortovaný z ÚVTOS Želiezovce do ÚVV Bratislava ho navštívi za účelom vykonania porady. Žalobca zároveň uviedol, že klient ho písomne a ani inak nepožiadaval o návštevu v ÚVTOS Želiezovce a tvrdil, že Návrh a konanie je voči nemu vedené bezdôvodne, pričom namietol zákonnosť úpravy disciplinárneho Návrhu z dôvodu, že nebude zachovaná jednota skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Celý obsah Návrhu, vrátane odôvodnenia, sa týka iného skutku, ako by malo byť po úprave rozhodnuté, a teda by došlo aj k zásahu do jeho práv v disciplinárnom konaní. Záverom dodal, že samotná sťažnosť nesmerovala zo strany klienta k jeho osobe pri výkone obhajoby, ale cieľom bolo pravdepodobne dosiahnuť zmenu obhajcu a natiahnuť čas pre očakávanú legislatívnu zmenu.

6. Rozhodnutím X. Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie SAK č. DS. X.-80/2018:763/2018 zo dňa 29.03.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bol žalobca, ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia vykonávajúci činnosť advokáta pod reg. číslom 5847, uznaný za vinného pre skutok uvedený v Návrhu, spresnenom na ústnom pojednaní dňa 29.03.2019, pretože porušil povinnosti uložené mu v zmysle:

- § 18 ods. 1 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi,
- § 18 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné,
- § 18 ods. 3 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory,
- § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku schváleného konferenciou advokátov a účinného v čase vydania prvostupňového a napadnutého rozhodnutia (ďalej len „Advokátsky poriadok“), podľa ktorého pri poskytovaní právnych služieb je prvoradý záujem klienta. Jeho oprávnené záujmy majú prednosť pred inými záujmami advokáta, ako aj pred jeho ohľadom na iných advokátov,
- § 5 ods. 2 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát postupuje s rovnakou svedomitou a starostlivosťou vo veciach, v ktorých bol ustanovený súdom alebo Centrom právnej pomoci, ako vo veciach iných klientov,

pričom za uvedený skutok mu bolo v zmysle § 56 ods. 2 zákona o advokácii uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie. Zároveň mu v zmysle § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola uložená povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania v sume XXX,- G..

7. V prvostupňovom rozhodnutí bolo skonštatované, že takýto typ disciplinárneho previnenia je deliktom trvácim, keďže k jeho znakom nepatrí len jeho spôsobenie, ale aj udržiavanie konania v rozpore s riadnym zabezpečením obhajoby klienta, ochrany a presadzovania jeho práv a záujmov s odbornou

starostlivosťou obhajcu – advokáta. Námietku žalobcu týkajúcu sa nezachovania jednoty skutku žalovaný vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko nedochádza k zmene skutku, ak v Návrhu navrhovateľ uviedol, že sa klient advokáta nachádzal v ÚVV Bratislava a v disciplinárnom konaní vyšlo najavo, že sa klient advokáta nachádzal v ÚVTOS Želiezovce. Disciplinárny senát môže rozhodovať len o skutku, ktorý je predmetom Návrhu a vyžaduje sa, aby skutok, o ktorom disciplinárny senát rozhoduje, bol totožný s tým, ktorý bol uvedený v Návrhu. Zákon o advokácii, disciplinárny poriadok SAK či Trestný poriadok výslovne neuvádzajú, čo rozumieť pod pojmom skutok a ani to, čo sa rozumie pod pojmom totožnosť skutku, pričom o skutku a jeho totožnosti platí, že skutok je určovaný okrem iného aj osobou páchatel'a a za skutok možno považovať len okolnosti skutkové, a preto právne posúdenie skutku sa vymedzeniu pojmu skutok netýka. Podstatou skutku je nielen konanie, ale aj následok, pričom fakt, že bolo v Návrhu uvedené nenavštívenie klienta v ÚVV Bratislava a nie v ÚVTOS Želiezovce, nemôže vyvolať taký následok, že sa nestal skutok. Ide o zhodu čo sa týka skutku čo do konania a čo do následku, pričom ide o totožný skutok.

8. V prvostupňovom rozhodnutí bolo konštatované, že žalobca ako osoba zná práva a predpisov žalovaného vedel, že svojím konaním bude konať v rozpore s predpismi žalovaného, ako aj so zákonom o advokácii, čo svedčí o vedomosti žalobcu o jeho protiprávnom konaní, pričom toto protiprávne konanie bolo vyhodnotené ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom, ktoré znižuje dôstojnosť advokácie a mohlo poškodiť záujmy klienta. Pri hodnotení disciplinárneho previnenia bolo disciplinárnym senátom zohľadnené aj ďalšie aktívne konanie pri vedení obhajoby, intenzita vzniknutého následku a absencia prípadného finančného prospechu žalobcu. Žalobca plne spolupracoval s orgánmi žalovaného a bolo konštatované, že je málo pravdepodobné, že by sa skutok opakoval, pričom v jeho neprospech neboli vyhodnotené žiadne skutočnosti. Účel uloženej sankcie – napomenutie spočíval v dosiahnutí spoľahlivejšieho a dôslednejšieho dodržiavania profesijnej etiky, ako aj splnenie preventívnej funkcie.

9. V prvostupňovom rozhodnutí bolo tiež skonštatované, že žalobca bol zapísaný do zoznamu žalovaného dňa 01.05.2011 a doposiaľ nebol disciplinárne stíhaný.

10. Žalobca podal voči prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie zo dňa 04.09.2019, v ktorom namietal zmenu skutku, o ktorom disciplinárny senát rozhodoval, oproti skutku uvedenom v podanom Návrhu. Rozdiel sa týkal zmeny miesta návštevy klienta z pôvodne označeného ÚVV Bratislava na ÚVTOS Želiezovce. Vzhľadom ku uvedenému tvrdil, že nie je zachovaná jednotka skutku a nie je zachovaná jednotka konania, čím boli porušené jeho práva aj vzhľadom na možnosť prípravy na pojednávanie. Žalobca zdôraznil, že zástupca revízie komisie SAK spresnil/zmenil Návrh až po úplnom skončení prednesu advokáta na pojednávaní, kde sa vyjadroval k pôvodnému Návrhu a ďalej sa už len čítali listinné dôkazy.

11. Zásadný rozdiel čo do postavenia obvineného, ktorý je vo väzbe a obvineného, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody je najmä skutočnosť, že klient, ktorý je vo väzbe v rámci trestného konania, v ktorom mu bol ustanovený obhajca, má právo podať v zmysle § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, čo v prípade, že sa nenachádza vo výkone trestu, nemá. Ďalší zásadný rozdiel predstavuje § 2 ods. 6 Trestného poriadku, kde je v druhej vete uvedené, že orgány činné v trestnom konaní a súdy sú povinné väzobné veci vybavovať prednostne a urýchlene. Zdôraznil, že aj keď podľa rozhodovacej praxe disciplinárnej komisie SAK sa za disciplinárne previnenie považuje, ak advokát nenavštívi svojho klienta, ktorý je vo výkone väzby, po dobu dlhšiu ako 2 mesiace od momentu, kedy sa dozvedel o svojom ustanovení, podľa jeho názoru toto paušalizovanie nie je na mieste, nakoľko za primeranú je potrebné pokladať dobu 30 dní, nakoľko v takomto časovom odstupe od posledného rozhodnutia o väzbe môže klient opäť žiadať o prepustenie z väzby. Ak by klienta v takejto dobe nenavštívil, klient by sa s ním nemohol poradiť o možnosti žiadať o prepustenie z väzby. Na porovnanie, pokiaľ je klient vo výkone trestu odňatia slobody (tak, ako jeho klient), takéto právo si uplatňovať nemôže a pri posudzovaní, kedy advokát zanedbal svoje povinnosti z hľadiska času jeho prvej porady s klientom je potrebné pristupovať prísne individuálne vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a jeho aktuálne štádium, nakoľko aj návšteva po 10-tich dňoch od ustanovenia môže byť považovaná za porušenie povinnosti advokáta, ak z tohto dôvodu môže byť zmeškaná napríklad lehota na podanie odporu proti trestnému rozkazu.

12. Žalobca vo svojom odvolaní tiež konštatuje, že následkom jeho konania nedošlo k žiadnemu porušeniu povinností advokáta a ani v prvostupňovom rozhodnutí nie je uvedené, ako jeho konaním

utrpel klient, čo sa týka vedenia obhajoby, aj keď je v jeho odôvodnení uvedené, že svojim konaním porušil právo klienta na obhajobu. Zdôrazňuje, že zákon o advokácii ani iný záväzný právny predpis advokátskej komory či iný zákon neustanovuje, v akom čase má vykonať prvú návštevu klienta nachádzajúceho sa vo výkone trestu. Včasnosť návštevy klienta nachádzajúceho sa v ústave na výkon trestu odňatia slobody je potrebné posudzovať prísne individuálne vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a nie paušalizovať ju na dni či mesiace bez opory v zákone či inom záväznom predpise.

13. K porušeniu povinnosti uvedenej v § 18 ods. 1 zákona o advokácii žalobca uviedol, že v rámci vedenia obhajoby klienta v trestnom konaní postupoval tak, že chránil a presadzoval všetky jeho záujmy a riadil sa jeho pokynmi. Počas celého konania nedostal od klienta jediný ústny či písomný pokyn týkajúci sa návštevy obhajcu v ústave na výkon trestu odňatia slobody, aj keď na to mal možnosť už od doručenia opatrenia o ustanovení obhajcu. V prvostupňovom rozhodnutí nie je nikde uvedené, akým spôsobom čas jeho prvej návštevy v ústave mal za následok porušenie jeho povinností. K porušeniu povinnosti uvedenej v § 18 ods. 2 zákona o advokácii uviedol, že žiadnym spôsobom neporušil toto zákonné ustanovenie a preukázal, že pri vedení obhajoby postupoval čestne, svedomito, primeraným spôsobom dôsledne využíval všetky právne prostriedky a uplatňoval v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považoval za prospešné. Argumentuje, rovnako, ako na pojednávaní, že hneď, ako mu bolo doručené opatrenie o ustanovení obhajcu nazrel do vyšetrovacieho spisu a po vyhodnotení dôkaznej situácie vyhotovil pre klienta fotokópiu relevantných dôkazov. Od jeho ustanovenia za obhajcu až po jeho prvú poradu s klientom nebol uskutočnený žiadny úkon prípravného konania, a teda nebola potreba vykonať poradu s klientom týkajúcu sa akéhokoľvek úkonu, ktorý by predchádzal výsluchu obvineného. Uviedol, že pri výkone obhajoby na základe svojich skúseností volí vždy termín porady tesne pred výsluchom obvineného, nakoľko v takomto prípade si klient pamätá postup, na ktorom sa dohodli a nie je zbytočne ovplyvňovaný odsúdenými či spoluobvinenými. Klient má vždy právo odmietnuť vypovedať, či navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov, teda nedochádza k žiadnemu časovému stresu, či možnému omeškaniu. Tvrdil, že ani nežiadal vyšetrovateľa, aby konal urýchlene, nakoľko vzhľadom na predpokladanú legislatívnu zmenu § 212 ods. Trestného zákona bolo dlhšie trvanie prípravného konania pre klienta výhodné. Taktiež považoval za hospodárne vykonať poradu s klientom až po jeho eskortovaní do ÚVV Bratislava, a to z dôvodu náhrady za stratu času a cestovných náhrad, ak by sa úkon uskutočnil v ÚVTOS Želiezovce. Žalobca mal výhrady aj k porušeniu § 18 ods. 3 zákona o advokácii, nakoľko nikde nebolo uvedené, akým spôsobom čas jeho prvej návštevy klienta mal za následok porušenie jeho povinností postupovať pri výkone advokácie tak, aby neznížoval dôstojnosť advokátskeho stavu a v záujme toho dodržiaval pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Čo sa týka porušenia povinnosti podľa § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku žalobca uviedol, že podľa jeho názoru je dostatočne preukázané, že pri vedení obhajoby postupoval výhradne v záujme klienta a v záujme klienta bol zvolený aj čas vykonania prvej porady s klientom a v súvislosti s porušením povinnosti podľa § 5 ods. 2 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát postupuje s rovnakou svedomitosťou a starostlivosťou vo veciach, v ktorých bol ustanovený súdom alebo Centrom právnej pomoci, ako vo veciach iných klientov, žalobca konštatoval, že ani v disciplinárnom konaní a ani v prvostupňovom rozhodnutí nebolo uvedené, akým spôsobom čas jeho prvej návštevy klienta mal za následok porušenie jeho povinností vyplývajúcich z tohto ustanovenia.

14. Záverom žalobca skonštatoval, že je toho názoru, že preukázal opodstatnenosť zvolenia termínu prvej porady s klientom, pričom takýto postup bol plne v súlade s jeho povinnosťami uloženými mu zákonmi a predpismi SAK. Žiadnym spôsobom neutrpela kvalita obhajoby a klient nebol žiadnym spôsobom poškodený na jeho právach a už vôbec nebolo v zmysle rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky porušené jeho právo na obhajobu. Sťažnosť považuje za nedôvodnú, účelovú a jej dôvodom nebola oneskorenosť vykonania prvej porady ale skutočnosti, ktoré sa nezakladali na pravde a bola motivovaná snahou o natiahnutie konania na súde.

15. Rozhodnutím I. Odvolacieho disciplinárneho senátu SAK č. I.ODS-13/2019:763/2018 zo dňa 04.09.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný prvostupňové rozhodnutie X. Disciplinárneho senátu SAK č. DS. X.-80/2018:763/2018 zo dňa 29.03.2019 podľa § 58 ods. 2 zákona o advokácii s použitím § 43 Disciplinárneho poriadku SAK ako vecne správne potvrdil. V rozhodnutí zosummarizoval obsah prvostupňového rozhodnutia, ako aj odvolania žalobcu.

16. Odvolací senát preskúmal prvostupňové rozhodnutie a konštatoval, že je základnou povinnosťou obhajcu bezprostredne po tom, čo sa dozvie, že bol ustanovený klientovi, ktorý je stíhaný a je vo výkone trestu alebo vo väzbe, nadviazať s týmto klientom kontakt, ak nie osobný, tak písomný a v najbližšom možnom termíne ho navštíviť v nápravnom zariadení a prerokovať spôsob jeho obhajoby. Obvinený alebo odsúdený, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu, sa zásadne spolieha na činnosť svojho obhajcu, a preto nie je možné odôvodňovať niekoľkomesačnú nečinnosť obhajcu skutočnosťami, ktoré nie sú rozhodujúce pre posúdenie previnenia disciplinárne obvineného advokáta. Záverom skonštatoval, že sa stotožnil s rozhodnutím X. Disciplinárneho senátu SAK v celom rozsahu, preto ho ako vecne správne potvrdil.

II.

Rozsah a dôvody žaloby
(argumenty žalobcu)

17. Proti napadnutému rozhodnutiu žalobca včas podal správnu žalobu, pôvodne doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 27.12.2019, ktorú odôvodňoval nesprávnym právnym posúdením veci [§ 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“)] a tým, že je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov [§ 191 ods. 1 písm. d) SSP]. Navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a priznal mu nárok na plnú náhradu trov konania.

18. Žalobca v žalobe zotrval na svojich argumentoch prezentovaných na ústnom prejednaní disciplinárneho previnenia konanom dňa 29.03.2019 a vo svojom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu. Opakovane namietal zmenu skutku uvedeného v Návrhu oproti prvostupňovému rozhodnutiu. Zdôraznil, že spresnenie Návrhu sa uskutočnilo až po úplnom skončení prednesu advokáta na ústnom prejednaní dňa 29.03.2019, kde sa vyjadroval k pôvodnému Návrhu a ďalej sa už len čítali listinné dôkazy.

19. Žalobca uviedol, že bol presvedčený, že svojim konaním neporušil žiadnu povinnosť, pričom nie je nikde uvedené, akú ujmu mal klient utrpieť jeho konaním, čo sa týka vedenia obhajoby. Zákon o advokácii a ani iný záväzný predpis SAK či iný zákon neustanovuje, v akom čase má vykonať prvú návštevu klienta nachádzajúceho sa vo výkone trestu. Z tohto dôvodu sa nedopustil disciplinárneho previnenia, keďže skutok nie je v zmysle ustanovenia § 56 ods. 1 zákona o advokácii disciplinárnym previnením, keďže v zmysle tohto ustanovenia disciplinárnym previnením advokáta je zavinené porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona alebo predpisu komory. Na základe skutočnosti, že sa disciplinárne konanie v zmysle § 57 ods. 7 zákona o advokácii riadi predpismi trestného práva, je v prípade disciplinárneho previnenia potrebné použiť zásadu „nulla crimen sine lege“, čo je okrem iného podporené aj článkom 49 Ústavy Slovenskej republiky.

20. Žalobca uviedol, že od jeho ustanovenia za obhajcu až po jeho prvú poradu s klientom nebol uskutočnený žiadny úkon prípravného konania, a teda nebola potreba vykonať poradu s klientom týkajúcu sa akéhokoľvek úkonu, ktorý by predchádzal výsluchu obvineného. Taktiež sa nestotožnil s konštatovaním odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý uviedol, že jeho konanie jednoznačne preukázalo všetky znaky disciplinárneho previnenia, pretože je základnou povinnosťou obhajcu bezprostredne po tom, čo sa dozvie, že bol ustanovený klientovi, ktorý je stíhaný a je vo výkone trestu alebo vo väzbe, nadviazať s týmto klientom kontakt, ak nie osobný, tak písomný a v najbližšom možnom termíne ho navštíviť v nápravnom zariadení a prerokovať spôsob jeho obhajoby. V odôvodnení absentuje zákonné ustanovenie alebo ustanovenie predpisov SAK, v ktorom by táto povinnosť bola uvedená.

21. Záverom poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 23S/115/2016, v ktorom je uvedené, že len všeobecné konštatovanie orgánov SAK o porušení povinností advokáta uvedených v platných právnych predpisoch SAK je nepreskúmateľné a príliš abstraktné na to, aby na jeho základe bolo možné rozhodnúť o vine disciplinárne obvineného žalobcu a následne o uložení disciplinárneho opatrenia. Žalobca skonštatoval, že napadnuté rozhodnutia sú nezákonné, vychádzajú z nesprávneho skutkového a právneho posúdenia skutku, sú nedostatočne odôvodnené a z tohto dôvodu nepreskúmateľné.

III.

Vyjadrenie žalovaného a ďalšie podania vo veci

22. Žalovaný sa vo vyjadrení zo dňa 01.06.2020, doručenom Krajskému súdu v Bratislave v ten istý deň, pridriava obsahu prvostupňového, ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného, žalobu nepovažuje za dôvodnú a žiada ju zamietnuť. Zotrváva na stanovisku, že konanie žalovaného je porušením ustanovení zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku. Zdôraznil povinnosti advokáta, ktorý bol ustanovený klientovi ako jeho obhajca s poukazom na to, že stanovisko obvineného k trestnému činu a ďalším súvisiacim skutočnostiam sa obhajca dozvie z rozhovoru s odsúdeným, ktorý sa uskutoční bez prítomnosti tretej osoby v dostatočnom časovom priestore. Obvinený alebo odsúdený, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa zásadne spolieha na činnosť obhajcu, preto je jeho základnou povinnosťou, aby obvineného v čo možno najbližšom možnom termíne navštívil a spôsob jeho obhajoby s ním prerokoval.

23. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 18.06.2020 žalobca zotrval na doteraz prezentovanej obhajobe.

IV.

Konanie pred správnym súdom a relevantná právna úprava

24. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 2S správneho súdu, následne bola vec v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-1S/282/2019.

25. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 09.08.2024, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

26. Na pojednávaní dňa 09.08.2024 žalobca zotrval na žalobnej argumentácii a napadnuté rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím navrhol zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zdôraznil, že v žiadnom predpise nie je uvedená povinnosť, kedy, kde a ako má navštíviť klienta, pričom advokát má konať vždy podľa svojho najlepšieho svedomia a svojich vedomostí tak, aby boli zachované všetky práva klienta. Uviedol, že dynamika obhajoby sa odvíja od dynamiky trestného konania, pričom vina jeho klienta bola jednoznačne preukázaná viacerými dôkazmi. Tvrdil, že za 20 minút trvania porady s klientom sa dá absolútne a jasne vysvetliť problematika daného prípadu a poučiť klienta o jeho právach. Počas výkonu jeho obhajoby vykonal viacero úkonov – navštívil ho, keď bola potreba v ÚVTOS Želiezovce, zúčastnil sa viacerých výsluchov svedkov. V čase, keď navštívil klienta v ÚVTOS Želiezovce, už bola na neho podaná sťažnosť, pričom klient voči nemu nikdy nevyjadril nedôveru. Obhajoval ho až do momentu, kedy sa dozvedel, že na neho podal sťažnosť. Vyslovil domnienku, že žalobca mal záujem účelovo naťahovať čas, aby došlo k prekvalifikovaniu jeho skutku do nižšieho odseku. Žalobca od septembra 2022 nie je advokátom.

27. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní potvrdila, že žiadny predpis SAK neustanovuje, do koľkých dní je advokát povinný navštíviť svojho klienta, ale SAK vždy vyžadovala, aby obhajca navštívil svojho klienta, ktorý má obmedzenú osobnú slobodu a aby zistil, či rozumie všetkému, čo je uvedené v obvinení, ako reaguje na konanie. Komora vždy posudzuje dobu od okamihu, keď sa advokát dozvedel, že bude obhajovať obvineného, do doby jeho navštívenia. Uvádza, že kritéria SAK, ktoré by presne stanovili, že nenavštívenie klienta jeden mesiac, dva mesiace, v prípade žalobcu štyri mesiace od jeho ustanovenia a bez nakontaktovania klienta, je alebo nie je disciplinárnym previnením, neexistujú, ale k disciplinárnemu previneniu SAK dospela z dôvodu, že majú vo svojich predpisoch uvedené, že klienta majú navštíviť bez meškania, bezodkladne. Uviedla, že porada 20 minút pred tým, ako sa uskutočňuje výsluch klienta, nie je dostačujúca. SAK v takýchto prípadoch zastáva názor, že klientovi

nie je poskytnutá odborná pomoc primeraným spôsobom. Tvrdila, že orgány SAK sú názoru, že krátky rozhovor pred prvým výsluchom nespĺňa podmienku odbornej starostlivosti primeraným spôsobom.

28. Podľa § 1 ods. 1 zákona o advokácii, advokácia pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb (ďalej len „klient“) v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

29. Podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

30. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

31. Podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii, advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

32. Podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

33. Podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii, za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie písomné napomenutie.

34. Podľa § 57 ods. 7 zákona o advokácii, ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu.

35. Podľa § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku, pri poskytovaní právnych služieb je prvoradý záujem klienta. Jeho oprávnené záujmy majú prednosť pred inými záujmami advokáta, ako aj pred jeho ohľadom na iných advokátov.

36. Podľa § 5 ods. 2 Advokátskeho poriadku, advokát postupuje s rovnakou svedomitosťou a starostlivosťou vo veciach, v ktorých bol ustanovený súdom alebo Centrom právnej pomoci, ako vo veciach iných klientov.

37. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správneému vybaveniu veci.

38. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

39. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

40. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na

právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správneho orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správneho orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správneho orgánu dokladovať.

41. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

42. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

V.

Právne posúdenie

43. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a s odkazom na § 191 ods. 1 písm. c) a písm. d) SSP napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

44. Správny súd po oboznámení sa s predmetom konania a obsahom administratívneho spisu konštatuje, že relevantným pre posúdenie dôvodnosti žaloby je vyriešenie otázky, či konanie žalobcu a v tejto súvislosti aj namietané porušenia povinností, ktorých sa mal žalobca dopustiť, sú disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii. Žalobca bol v čase vydania prvostupňového, ako aj napadnutého rozhodnutia, zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK pod registračným číslom 5847 so sídlom advokátskej kancelárie Obchodná 15, 811 06 Bratislava.

45. Predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní bolo napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým bolo žalobcovi podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie za porušenie povinností advokáta ustanovených v § 18 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o advokácii a v § 5 ods. 1 a ods. 2 Advokátskeho poriadku pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že napriek tomu, že bol opatrením Okresného súdu Bratislava III, ktoré mu bolo doručené dňa 02.09.2016, ustanovený za obhajcu obvineného E. F., narodeného: XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, odo dňa 02.09.2016 do 11.01.2017 nenavštívil svojho klienta v ÚVTOS Želiezovce, a teda ho nenavštívil bezodkladne po tom, ako sa dozvedel o svojom ustanovení za obhajcu. Taktiež mu bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania vo výške XXX,- G.. Žalobca svojho klienta navštívil dňa 11.01.2017, kedy sa uskutočnila prvá porada s klientom pred výsluchom pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní, pričom klient sa v uvedenom období nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce. Jednou zo skutočností, na ktoré musí správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania prihliadať ex officio (bez ohľadu na to, či je to namietané v správnej žalobe), je, či v administratívnom konaní, vo veciach správneho trestania, boli dodržané základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné aplikovať na správne trestanie.

46. K porušeniu povinnosti uloženej v § 18 ods. 1 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi, správny súd uvádza, že z obsahu prvostupňového a ani napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by žalobca v predmetnom konaní postupoval v rozpore so záujmami klienta, resp. že by sa neriadil jeho pokynmi. Žalovaný namietal, že svojho klienta nenavštívil bezprostredne po jeho ustanovení za obhajcu ex officio, a to v období od 02.09.2016 do 11.01.2017. Správny súd však v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žiadny právny predpis neurčuje, v akom čase od ustanovenia má obhajca povinnosť navštíviť svojho klienta, čo na pojednávaní potvrdila aj právna zástupkyňa žalovaného. Z prvostupňového, ani z napadnutého rozhodnutia, ako ani z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní nie je zrejmé, aké časové obdobie od ustanovenia žalobcu za obhajcu ex officio by bolo podľa žalovaného vyhodnotenú ako v súlade s Advokátskym poriadkom a predpismi SAK. V tomto sa správny súd

stotožňuje s názorom žalobcu, že každý prípad treba posudzovať individuálne a zohľadniť jeho špecifiká, ako napríklad podstatu trestného činu, jeho kvalifikáciu, prípadné spolupáchateľstvo, termín nariadenia úkonu v rámci prípravného konania, potrebu získania informácie od klienta za účelom ďalšej nevyhnutnej činnosti advokáta, či sa klient nachádza vo väzbe a podobne. Zároveň správny súd neopomína fakt, že advokát, ako správne konštatuje žalovaný, je osoba znalá práva a vzhľadom na jeho dlhoročnú prax a skúsenosti si vie sám zorganizovať čas, a teda aj vhodne napláňovať termín porady s klientom, pričom správny súd dáva do pozornosti, že od ustanovenia žalobcu za obhajcu až po jeho prvú poradu s klientom nebol uskutočnený žiadny úkon prípravného konania. Ako už bolo uvedené vyššie, klient sa v uvedenom období nachádzal v ÚVTOS Želiezovce, ale v žiadnom z rozhodnutí nebolo konštatované, že by žalobca nebol ochotný vycestovať za klientom v prípade potreby, alebo keby o to on sám požiadal, čo sa však neudialo. Žalobca napláňoval uskutočnenie prvej porady až po jeho eskortovaní do ÚVV Bratislava, čím mu, ako tvrdí žalobca, nenavýšoval cestovné náhrady a náhradu za stratu času.

47. V konaní nebolo preukázané, že by klient (sťažovateľ) požiadal o stretnutie, alebo o skontaktovanie sa so žalobcom, resp. že by mal výhrady k spôsobu výkonu jeho obhajoby. V tejto súvislosti správny súd dáva do pozornosti, že sťažovateľ v sťažnosti namietal, že obhajca nemá snahu konať v jeho prospech, neobstaráva žiadne dôkazy o jeho nevine, pričom sťažnosť bola SAK doručená dňa 27.03.2018, t. j. rok aj dva mesiace od uskutočnenia prvej porady s klientom, pričom odvtedy sa dňa 15.02.2017, 29.03.2017 a 27.04.2017 uskutočnili ďalšie úkony v trestnom konaní, pri ktorých bol žalobca prítomný a nenamietal spôsob jeho obhajoby. Správny súd zároveň dodáva, že žalobca potvrdil, že v čase od ustanovenia za obhajcu do konania porady s klientom, sa na príslušnom oddelení policajného zboru oboznámil s vyšetrovacím spisom, aj keď sa toto štúdium uskutočnilo neformálne a nie je o ňom žiadny záznam. Zo Záznamu o porade s klientom zo dňa 11.01.2017 vyplýva, že obhajca oboznámil klienta s aktuálnou dôkaznou situáciou (existencia kamerových záznamov a antropologického posudku), pričom porada trvala od 07:30 hod. do 07:50 hod. a z jeho obsahu žiadnym spôsobom nevyplýva akákoľvek výhrada sťažovateľa (klienta) k spôsobu vedenia obhajoby a na znak súhlasu je ním aj podpísaná. Zo Záznamu o porade tak nepriamo vyplýva, že žalobca sa musel už pred touto poradou oboznámiť s obsahom spisu. Tvrdenie žalobcu o nahliadnutí do spisu pred samotnou poradou s klientom žalovaný nijako nepoprel a teda nebolo medzi účastníkmi konania ani sporné. Správny súd v zmysle horeuvedeného odôvodnenia a v súvislosti s tvrdeným porušením povinnosti žalobcu v zmysle § 18 ods. 1 zákona o advokácii konštatuje, že napadnuté rozhodnutia žalovaného vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže konanie žalovaného nie je možné považovať za konanie, ktoré je v rozpore s povinnosťou chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené je nevyhnutné skonštatovať, že disciplinárne konanie sa v rámci správneho trestania riadi princípmi trestného práva, vrátane uplatnenia zásad trestného konania, pričom na tomto mieste je potrebné uviesť, že trestné právo sa, okrem iných, riadi zásadou „nulla crimen sine lege“. Trestný čin musí byť jasne definovaný zákonom. Táto podmienka je splnená, ak ten, komu je právna norma určená, môže z jej znenia zistiť, aké konanie alebo opomenutie spôsobuje jeho deliktálnu zodpovednosť. Aktivita správneho orgánu nie je na mieste tam, kde zákon nestanoví, že určité konanie je správnym deliktom a že možno za neho uložiť príslušnú správnu sankciu. Aplikujúc toto konštatovanie správny súd uvádza, že z napadnutého, ako aj prvostupňového rozhodnutia žalovaného (viď horeuvedený popis porušenia povinnosti) nie je zrejmé, akým spôsobom konanie žalobcu malo za následok vznik disciplinárneho previnenia.

49. Správny súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného o porušení povinnosti uvedenej v § 18 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. To, že žalobca určil termín porady s klientom pred konaním výsluchu klienta, nemôže prisvedčiť tvrdeniu o tom, že žalobca konal v rozpore s odbornou starostlivosťou a už vôbec nie, že by nekonal čestne alebo by nepostupoval svedomito. Navyše, žalovaný žiadnym spôsobom neuviedol, kde konkrétne v konaní žalobcu vzhľadom porušenie tejto povinnosti.

50. Vo vzťahu k porušeniu povinnosti v zmysle § 18 ods. 3 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu a v záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory, správny súd uvádza, že nie je zrejmé, akým konkrétnym spôsobom mohlo mať určenie termínu porady s klientom

dopad na zníženie dôstojnosti advokátskeho stavu, resp. aké konkrétne pravidlá profesijnej etiky alebo iné pravidlá komory, porušil, nakoľko zo strany žalovaného táto skutočnosť nebola žiadnym spôsobom odôvodnená.

51. K porušeniu povinnosti uloženej v § 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého pri poskytovaní právnych služieb je prvorady záujem klienta a jeho oprávnené záujmy majú prednosť pred inými záujmami advokáta, ako aj pred jeho ohľadom na iných advokátov, správny súd uvádza, že žalovaný nekonkretizoval, kde presne v konaní žalobcu vzhliadol porušenie tejto povinnosti. Správny súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že konaním žalobcu mohla vzniknúť klientovi ujma, resp. mohlo poškodiť záujmy klienta, a to aj s poukazom na odôvodnenie uvedené vyššie. Správny súd zároveň v tejto súvislosti nevzhliadol v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí žiadne indicie, ktoré by mohli naznačovať, že konaním žalobcu ako obhajcu došlo k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky alebo Trestným poriadkom garantovaného práva na obhajobu.

52. V súvislosti s namietaným porušením povinnosti podľa § 5 ods. 2 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého advokát postupuje s rovnakou svedomitosťou a starostlivosťou vo veciach, v ktorých bol ustanovený súdom alebo Centrom právnej pomoci, ako vo veciach iných klientov, správny súd uvádza, že žalovaný v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní nekonkretizoval, kde v postupe obhajcu vzhliadol konanie v rozpore so svedomitosťou a starostlivosťou v porovnaní s inými klientami a ani nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti na podklade konkrétnych okolností posudzovaného prípadu žalovaný skonštatoval takéto porušenie.

53. Správny súd sa nestotožnil ani s tvrdením zástupcu Revíznej komisie SAK, ktoré bolo prezentované na ústnom pojednávaní dňa 29.03.2019, že žalobca nepopiera, že sa skutok stal, ale uvádza dôvody, pre ktoré nedošlo k návšteve klienta, ktorý bol obmedzený na slobode. Žalobca opakovane vyjadroval presvedčenie, že svojim konaním nezanedbal žiadnu povinnosť, pričom situáciu vyhodnotil tak, že koná v záujme klienta a nedôjde k žiadnemu porušeniu jeho práva na obhajobu a ani k omeškaniu.

54. Správny súd v súvislosti so skutkom, ktorého sa mal žalobca dopustiť (ako je uvedené v bode 45 tohto rozsudku), uvádza, že zákon o advokácii a ani Advokátsky poriadok neurčujú, v akom časovom rámci má obhajca povinnosť navštíviť klienta (resp. nadviazať kontakt) a taktiež neurčuje povinnosť navštíviť klienta „bezodkladne“ alebo v inom časovom rámci od jeho ustanovenia tak, ako to uvádza žalovaný. Napadnutými rozhodnutiami tak ide v tomto prípade o zadefinovanie tejto povinnosti výlučne zo strany žalovaného. Táto povinnosť je však definovaná bez opory v zákone alebo inom právnom predpise a bez prihladnutia na konkrétne osobitosti prejednávaneho prípadu. Správny súd pritom nevylučuje, že ak advokát nenavštívi svojho klienta vo väzbe po tom, čo bol ustanovený za obhajcu, môže sa teoreticky dopustiť porušenia povinnosti chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi (§ 18 ods. 1 zákona o advokácii), konať s odbornou starostlivosťou (§ 18 ods. 2 zákona o advokácii), znížovať dôstojnosť advokátskeho stavu (§ 18 ods. 3 zákona o advokácii), či uprednostniť vlastný záujem pred prvoradým záujmom klienta (§ 5 ods. 1 Advokátskeho poriadku), no určiť všeobecné, na každý prípad aplikujúce sa časové obdobie, kedy dochádza k porušeniu uvedených povinností advokáta, nie je možné v disciplinárnom konaní na podklade všeobecných zákonných ustanovení. V určitom prípade, môže totiž dôjsť k nekonaniu s odbornou starostlivosťou už po pár dňoch (dokonca i hodinách), no v určitých prípadoch vzhľadom na okolnosti prípadu nedôjde k zanedbaniu odbornej starostlivosti ani po mesiacoch nekontaktovania klienta. Každý prípad je potrebné hodnotiť individuálne, čo v posudzovanom prípade disciplinárne orgány dôsledne nevykonali, čím vykladali uvedené ustanovenia zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku spôsobom, ktorý sankcionuje konanie, ktoré nebolo možno vopred vyhodnotiť ako porušenie zákonných povinností advokáta. Žalovaný neprípustným spôsobom rozširuje rozsah povinností advokáta nad rámec zákona a vnútorných predpisov žalovaného. Napadnutými rozhodnutiami tak došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania „nulla crimen sine lege“.

55. Správny súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu týkajúcou sa rozporu uvedeného v Návrhu, v ktorom bolo ako miesto výkonu trestu odňatia slobody, kde sa v čase jeho nenavštívenia nachádzal obvinený, uvedené ÚVV Bratislava, pričom v skutočnosti sa v tom čase nachádzal v ÚVTOS Želiezovce. Namietal, že nie je zachovaná jednota skutku tým, že tu nie je zachovaná jednota konania, čím boli okrem toho porušené jeho práva aj vzhľadom na možnosť prípravy na pojednávanie. Dodal, že spresnenie Návrhu sa uskutočnilo až po úplnom skončení prednesu advokáta na pojednávaní dňa

29.03.2019, kde sa vyjadroval k pôvodnému Návrhu a ďalej sa už len čítali listinné dôkazy. Správny súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že nie je zachovaná jednota konania. Z Návrhu, ako aj z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, aké konanie je žalobcovi kladené za vinu, a to konkrétne, že v určitom období nenavštívil svojho klienta bezprostredne po jeho ustanovení. V tejto súvislosti správny súd uvádza, že dostatočné vymedzenie skutku je nevyhnutné pre dodržanie zásady nezameniteľnosti skutku, totožnosti skutku, zásady ne bis in idem (vylúčenie opakovaného postihu za ten istý skutok), či v hmotnoprávnej rovine pre aplikáciu zásady jednoty skutku. Od vymedzenia - popisu skutku sa nepochybne odvíja aj potrebný rozsah dokazovania, realizácia práva na obhajobu, či právna kvalifikácia. Skutočnosť, kde sa v čase spáchania disciplinárneho previnenia obvinená osoba nachádzala, nemá vplyv na zmenu skutku, pričom pokiaľ by v Návrhu a následne v prvostupňovom rozhodnutí napríklad vôbec nebolo uvedené, v ktorom ÚVTOS alebo ÚVV sa obvinený nachádza, rovnako by to nemalo vplyv na disciplinárne konanie, pretože z uvedeného by jasne vyplývalo, akého konkrétneho konania sa obhajca dopustil. Podstatným a dostatočne určitým faktom bolo, že v určitom období nenavštívil svojho klienta bezprostredne po jeho ustanovení a nie miesto, kde sa jeho klient v tom čase nachádzal.

56. Správny súd v Bratislave vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného, viazaného právnym názorom správneho súdu (§191 ods. 6 SSP), vec náležite prejednať a svoje rozhodnutie v zmysle vyjadreného názoru súdu v súlade so zákonom aj odôvodniť.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

58. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Číslo: 100830106/2018

2

1

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 493e SSP a v spojení s § 145 ods. 2 písm. a) SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).